

[Knud Kristensen.]

Socialdemokratiets —, er ogsaa alle Partier fuldt ud klar over, at der er en Grænse, hvorover det offentlige Byrder til dette Formaal ikke kan gaa, idet Partierne i deres Udtalelser siger, at det er umuligt for Kommunerne vedblivende at afholde endogsaa de Udgifter, som de afholder under den nuværende Situation. Hvis det er umuligt for Kommunerne at afholde disse Udgifter, maa det altsaa ogsaa være det for Kommunernes Skatteydere, idet det jo er dem, der skal bære Byrderne, og er det umuligt for samtlige Kommuners Skatteydere at afholde saadanne store Udgifter, bliver det ikke lettere for dem at bære disse Byrder, fordi de bliver lagt paa Staten, thi Staten vil jo her sige *samtliges Landets* Skatteydere, der findes rundt om i de forskellige Kommuner. Er den samlede Byrde, som paalægges samtlige Kommuner, derfor for stor, saa den ikke kan forhøjes, nytter det ikke, at man siger, at naar det bare er Staten, der paalægger den, saa kan Skatteyderne bære den. Jeg syns derfor, Konsekvensen af Udtalelserne i Betænkningen maa være, at man erkender, at det offentlige ikke kan komme op paa større Byrder til det her omtalte Formaal, til Mildnelse af Arbejdsløshedens Følger. Nu er det Venstres Opfattelse, at naar de forskellige Kommuner, som jo skal administrere Loven — og det er en Nødvendighed, at de gør det —, ogsaa har det fulde Ansvar for de Udgifter, som de derigennem paafører det offentlige, naar det altsaa er deres egen kommunale Kasse, der skal afholde dem, saa tilskyndes de stærkere til at afpasse Udgifterne efter det Samfunds økonomiske Bæreevne, som de ogsaa er sat til at varetage. Derfor mener vi, at disse Byrder ved i højere Grad at blive lagt over paa Staten, naar det dog er Kommunerne, der skal administrere, netop vil blive forøget. Vi har udtalt i Betænkningen, at hvis det skulde vise sig, at der var enkelte Kommuner, der fik uforholdsmæssigt store Byrder paa Grund af Krisen og Arbejdsløsheden og i det hele taget blev vanskeligere stillet end Kommunerne i Almindelighed, vilde vi ikke paa Forhaand afvise Tanken om at komme disse Kommuner til Hjælp. Men det kan ikke nytte, at man vil udmaale en Kommunes af Krisen skabte Vanskeligheder alene gennem det, den yder —

og er nødt til at yde — til Lindring af Arbejdsløsheden, thi Krisen rammer de forskellige kommunale Samfund paa forskellig Maade. Der er visse Kommuner, der har mange arbejdsløse, men som til Gengæld ogsaa har mange Indbyggere med forholdsvis gode Indtægter, medens der er andre Kommuner, hvor der ikke er stor Arbejdsløshed, men hvor en stor Part af, for ikke at sige næsten alle, de skatteydende Indbyggere er ramt af Krisen paa den Maade, at deres Indtægter er nedsat til et Lavmaal. Derfor maa forskellige Spørgsmaal tages op til Overvejelse, hvis man skal ind paa den Tanke at regulere Udgifterne for paa en eller anden Maade at komme Kommunerne til Hjælp, thi saa er det ikke nok, at man fæstner sig alene ved Arbejdsløshedsudgifterne og siger, at de Kommuner, som har haft de største Udgifter paa dette Omraade, skal have en Fortrinsstilling fremfor Kommuner, som maaske har en mindre Arbejdsløshed, men hvis Evne til at bære Udgifterne ikke desto mindre kan være ringere end den Kommunes, som har den store Arbejdsløshed.

Ja, jeg skal ikke fremkomme med yderligere Bemærkninger paa nærværende Tidspunkt, men henviser til mine Udtalelser ved første Behandling og til Venstremindretallets Udtalelser i den foreliggende Betænkning.

Einer Jensen: Naar mit Parti i Efteraaret fremsatte Forslag til Lov om midlertidig Krisehjælp til arbejdsløse, var det, fordi vi allerede paa et tidligere Tidspunkt, nemlig da vi behandlede Revisionen af Arbejdsløshedsloven, havde gjort opmærksom paa, at man ikke uden videre pr. 1. Oktober kunde ophøre med den ekstraordinære Hjælp og derved overlade alle de Medborgere, der var arbejdsløse, og som havde opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, til selv at klare Forholdene uden nogen Understøttelse. Baade Købstadforeningen, Delegeretmødet for Købstædernes Hjelpekasser i Danmark og Københavns Kommunalbestyrelse havde jo henvendt sig til Regering og Rigsdag med Anmodning om at faa foretaget Foranstaltninger til Lindring af den Situation, der opstod pr. 1. Oktober. Københavns Kommunalbestyrelse vedtog ganske enstemmigt at rette en Henvendelse